

13 martie – 19 martie

Dorința neamurilor

Textul de memorat: „*Neamuri vor umbla în lumina ta și împărați în strălucirea razelor tale.*” (Isaia 60:3)

„Trebuie să învățăm în școala lui Hristos. Nimic altceva, în afara neprihănirii Sale, nu ne poate da dreptul la vreuna dintre binecuvântările legământului harului. Noi am dorit multă vreme și am încercat să obținem aceste binecuvântări, dar nu le-am primit, deoarece am cultivat ideea că putem să facem ceva pentru a fi vrednici de ele. Nu am privit dincolo de noi înșine, cu credința că Isus este un Mântuitor viu. Nu trebuie să gândim că propria bunătate și propriile merite ne vor mântui. Harul lui Hristos este singura noastră speranță de mântuire. Domnul a făgăduit prin profetul Său: „Să se lase cel rău de calea lui și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul, care va avea milă de el, la Dumnezeu nostru, care nu obosește iertând” (Isaia 55:7). Trebuie să credem făgăduința așa cum este ea și să nu confundăm credința cu sentimentele. Când ne vom încrede în Dumnezeu pe deplin, când ne vom baza pe meritele lui Isus ca Mântuitor care iartă păcatele, vom primi tot ajutorul pe care îl putem dori.” - Ellen G. White, *Credința și faptele*, p. 36

Duminică, 14 martie – „Un zid de despărțire” (Isaia 59)

În Isaia 58, oamenii L-au întrebat pe Dumnezeu: „La ce ne folosește să postim [...] dacă Tu nu vezi? La ce să ne chinuim sufletul, dacă tu nu ții seama de lucrul acesta?” Iar în Isaia 59:1 apare altă întrebare, ceva de genul: „De ce să chemăm mâna Domnului în ajutor ca să ne mântuiască, când El nu ne mântuiește? De ce să strigăm la El, când El nu ne ascultă?” Isaia răspunde că Dumnezeu poate să mântuiască și să audă. Totuși, faptul că este împiedicat să facă aceste lucruri este cu totul o altă problemă.

1. Care este mesajul din versetul de mai jos care explică afirmația din Isaia 59:1? Isaia 59:2

Dumnezeu alege să-l „ignore” pe poporul Lui nu pentru că aceasta este dorința Lui, ci pentru că nelegiuirile lor pun un zid de despărțire între ei și El. Aici este una dintre cele mai clare afirmații din Biblie despre efectele păcatului asupra relației dintre om și Dumnezeu. Isaia dedică restul capitolului 59 dezvoltării acestei idei, care se vede de-a lungul întregii istorii umane: păcatul poate să distrugă relația noastră cu Domnul și, deci, să ducă la pierirea noastră veșnică, nu pentru că păcatul Îl îndepărtează pe Dumnezeu de noi, ci pentru că păcatul ne îndepărtează pe noi de El.

2. Cum ne arată exemplul următor principiul din paragraful de mai sus? Geneza 3:8

Păcatul este în primul rând o lepădare a lui Dumnezeu, o îndepărtare de El. De fapt, el ia amploare de la sine; păcatul înseamnă îndepărtare de Dumnezeu, dar, după ce a păcătit, cel vinovat caută să se îndepărteze și mai mult de Domnul. Păcatul ne desparte de Dumnezeu nu pentru că Dumnezeu nu caută să ajungă la păcătos (de fapt, întreaga Biblie aproape că este doar un raport despre încercarea lui Dumnezeu de a ajunge să-i salveze pe păcătoși), ci pentru că păcatul ne determină să-L respingem. Iată de ce nu trebuie să îngăduim niciun păcat în viața noastră.

Cum ai experimentat realitatea că păcatul aduce despărțire de Dumnezeu? Care crezi că este singura soluție la problema aceasta?

Luni, 15 martie – Cine este iertat? (Isaia 59:15-21)

Isaia 59 prezintă un tablou înspăimântător al problemei păcatului. Din fericire, Biblia prezintă și speranța

Prima întrebare este: Câți dintre noi au păcătuit? Biblia spune clar: Noi toți! Prin urmare, răscumpărarea se întemeiază pe iertare (Ieremia 31:34). Pavel spune același lucru. Toți au păcătuit, așadar nu este nicio deosebire în această privință. Cei care sunt socotiți neprihăniți sunt considerați astfel doar pentru că ei primesc, prin credință, darul neprihănirii lui Dumnezeu prin jertfa Domnului Isus (Romani 3:9-20,22).

3. Ce ne spun versetele de mai jos despre cum suntem salvați? Ce speranță ar trebui să ne ofere ele în legătură cu judecata? Romani 3:21-24

Mulți cred că, la judecată, întrebarea este: Cine a păcătuit? Toți au păcătuit. Dar întrebarea este: Cine este iertat? Dumnezeu este drept când socotește neprihănit „pe cel ce crede în Isus” (Romani 3:26). La judecată, întrebarea decisivă este: Cine a primit și primește iertarea prin credința în Isus?

Este adevărat că suntem judecați după fapte, dar nu în sensul că faptele ne mântuiesc. Dacă așa ar sta lucrurile, atunci credința ar fi zadarnică (Romani 4:14). Însă faptele dovedesc dacă am fost cu adevărat mântuiți (Iacov 2:18).

4. De ce nu ne pot mântui faptele, nici acum, nici la judecată? Romani 3:20,22

Faptele bune, ascultarea de Lege, nu pot să mântuiască. Scopul Legii într-o lume păcătoasă nu este de a salva, ci de a arăta păcatul. Însă „credința care lucrează prin dragoste” (Galateni 5:6), dragoste pusă în inimă de Duhul lui Dumnezeu (Romani 5:5), dovedește că omul crede în Isus (Iacov 2:26).

Faptele sunt manifestarea credinței mântuitoare. Deci adevărata credință este exprimată printr-o supunere zilnică față de Domnul, dovedită prin ascultarea de Lege. La judecată, Dumnezeu folosește faptele ca dovezi ale credinței pentru ființele care nu pot citi gândurile așa ca El. Dar, pentru omul convertit, atunci când viața lui este întărită de Isus și de Duhul sfânt, doar faptele care vin în urma convertirii sunt relevante la judecată. Viața de păcat de dinaintea convertirii a fost deja spălată prin sângele Mielului (Romani 6).

Marti, 16 martie – Un apel universal (Isaia 60:1,2)

5. Despre ce se vorbește în pasajul de mai jos? Care este principiul de aici, care se vede de-a lungul întregii Biblii? Ce speranță oferă? Isaia 60:1,2

Aici ni se prezintă un tablou al eliberării poporului lui Dumnezeu după exil. Tabloul conține imagini ale luminii pe care Dumnezeu a creat-o din întuneric și arată înainte spre o împlinire finală, în mântuirea prin Isus Hristos.

6. În lumina cui vor umbla neamurile și împărații? Isaia 60:3

În ebraică, adjectivul posesiv este la feminin (și în Isaia 60:1,2). „Sionul”, este personificat ca o femeie și este menționat aproape de finalul capitolului precedent (Isaia 59:20). Așadar, oamenii de pe pământ, care sunt acoperiți de întuneric, vor veni în Sion. Vor fi atrași de lumina slavei lui Dumnezeu care a răsărit peste Sion (Isaia 60:2). „Sionul este îndemnat să intre în lumina care este a sa și apoi să observe și să fie sensibil față de neamurile care se adună în jurul aceleiași lumini.” – J. Alec Motyer, *The Prophecy of Isaiah: An Introduction and Commentary*, p. 494. Deși Sionul este Ierusalimul, accentul cade pe oameni, nu pe așezarea geografică a cetății. Restul capitolului dezvoltă tema din versetele 1-3: Oamenii din întreaga lume sunt atrași spre Ierusalim, care este binecuvântat datorită prezenței slavei lui Dumnezeu acolo.

7. Ce asemănare există între această profeție și făgăduința din legământul lui Dumnezeu cu Avraam? Geneza 12:2,3

Dumnezeu a avut un plan universal când l-a ales pe Avraam: prin el și urmașii lui, toate familiile de pe

pământ aveau să fie binecuvântate (Geneza 12:3; 18:18; 22:18). Legământul acesta era pentru toată omenirea prin Avraam. Prin el și urmașii săi, Dumnezeu avea să Se descopere lumii. Isaia a căutat să-l aducă pe poporul lui înapoi la acest plan. Iudeii erau responsabili și pentru lume și trebuiau să îi ajute pe străinii care Îl căutau pe Domnul - „Casa Mea se va numi o casă de rugăciune pentru toate popoarele” (Isaia 56:3-8).

Cum înțelegi acum rolul Bisericii Adventiste și rolul tău în biserică?

Miercuri, 17 martie – „Anul de îndurare al Domnului” (Isaia 61:2)

8. Cine vorbește în Isaia 61:1?

Duhul Domnului este peste acest uns al Domnului, ceea ce înseamnă că El este un mesia sau Mesia. El trebuia să aducă vești bune celor nenorociți, să-i vindece pe cei cu inima zdrobită, să vestească robilor slobozenia și prinșilor de război, izbăvirea. Cum sună acest lucru? Compară cu Isaia 42:1-7, unde Robul Domnului este descris în termeni foarte asemănători.

În Isaia 61:2 se vorbește despre „Anul de îndurare al Domnului”. În vremea în care vestește eliberarea, Mesia, care este uns ca Împărat davidic și ca Izbăvitor, vestește un an special de îndurare divină. Compară cu Leviticul 25:10, unde Dumnezeu le poruncește israeliților să vestească eliberarea în anul al cincizecilea, care este un an sfânt: „Acesta să fie pentru voi anul de veselie; fiecare dintre voi să se întoarcă la moșia lui și fiecare dintre voi să se întoarcă în familia lui.” Aceasta înseamnă că oamenii care fuseseră constrânși să-și vândă pământul strămoșesc sau să devină sclavi pentru a supraviețui în timpurile grele își revendicau pământul și libertatea. Întrucât anul de veselie începea cu sunet de trâmbiță în Ziua Ipsășirii (vers. 9), acest pasaj a fost menționat mai înainte, în legătură cu Isaia 58.

Cu toate că „anul de îndurare al Domnului” din Isaia 61:2 este un fel de an de veselie, el nu reprezintă doar o respectare a îndrumărilor din Leviticul. Acest an este vestit de Mesia, Împăratul, atunci când El Se descoperă prin lucrarea Sa de eliberare și restaurare. Acest lucru seamănă cu ceea ce făceau în vechime unii împărați din Mesopotamia în primii ani ai domniei lor: proclamau eliberarea de datorii. Misiunea lui Mesia trece cu mult dincolo de contextul legii din Leviticul 25. El nu doar le vestește robilor slobozenia, ci îi vindecă pe cei cu inima zdrobită, îi mângâie pe cei întristați și le pregătește restaurarea. De asemenea, pe lângă „anul de îndurare al Domnului”, el vestește și „ziua de răzbunare a Dumnezeului nostru” (Isaia 61:1-11).

9. Când s-a împlinit profeția lui Isaia? Cum a realizat lucrarea Domnului Isus acest lucru? Luca 4:16-21

Noi trebuie să Îl reprezentăm pe El în această lume. Care sunt lucrurile pe care le face Mesia (Isaia 61:1-3), pe care ar trebui să le facem și noi, în limitele capacităților noastre?

Joi, 18 martie – „O zi de răzbunare a Dumnezeului nostru” (Isaia 61:2)

10. De ce Mesia prezentat în Isaia 61 vestește răzbunarea lui Dumnezeu odată cu toate acele vești bune? Când se va împlini profeția?

Când a fost în Nazaret, Isus, Mesia, a citit din Isaia 61 până la: „să vestesc un an de îndurare al Domnului” (Luca 4:19). Apoi a spus: „Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură, pe care le-ați auzit” (Luca 4:21). Deci El a evitat în mod deliberat și specific să citească și următoarele cuvinte: „și o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru”. Lucrarea Lui, care consta în vești bune, în eliberare și în mângâiere, a început prin a-i elibera pe captivi de sub tirania lui Satana, dar ziua de răzbunare încă nu trebuia să vină. În Matei 24 (Marcu 13; Luca 21), El le-a spus ucenicilor Săi că judecata divină va veni în viitor.

Ziua de răzbunare a lui Dumnezeu din Isaia 61 este „ziua aceea mare și înfricoșată” (Ioel 2:31; Maleahi 4:5) care va fi când Isus va veni iarăși pentru a elibera planeta Pământ de nedreptate. Aceasta se va realiza prin înfrângerea vrăjmașilor și prin eliberarea rămășiței asupra a poporului Său (Apocalipsa 19; Daniel

2:44,45). Așadar, deși Isus a vestit începutul „anului de îndurare al Domnului”, punctul culminant al acestui an va fi la a doua Sa venire.

11. Cum împaci ideea de Dumnezeu iubitor cu răzbunarea promisă? Nu par incompatibile? Poate fi răzbunarea o manifestare a iubirii? Cum?

Deși Isus a spus să întoarcem și celălalt obraz (Matei 5:39), în altă parte El a spus foarte clar că se va face dreptate și pedeapsa va fi aplicată (Matei 8:12). Deși Pavel ne-a spus să nu întoarcem „rău pentru rău” (1 Tesaloniceni 5:15), el a mai spus și că Domnul Se va descoperi din cer, „într-o flacără de foc, ca să pedepsească pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu” (2 Tesaloniceni 1:8).

Însă Domnul, în infinita Sa înțelepciune și milă, poate să împartă atât dreptate, cât și răzbunare într-un mod cu totul corect. Dreptatea și răzbunarea umane vin la pachet cu metehnele, slăbiciunile și lipsa de consecvență inerente naturii umane. Dreptatea lui Dumnezeu se va face fără aceste limitări.

Când ai vrea să vină răzbunarea peste cel care a făcut răul? Când este afectat un prieten sau un străin?

Vineri, 19 martie – Un gând de încheiere

„Isus stătea în picioare înaintea oamenilor ca un viu talmăcitor al profețiilor care vorbeau despre El. Lămurindu-le cuvintele pe care le citise, le-a vorbit despre Mesia, descriindu-L ca pe un mângâietor al celor apăsați, un eliberator al celor prinși în robie, un vindecător al celor suferinzi, unul care dă vedere orbilor și descoperă lumii lumina adevărului. [...] Valul influenței dumnezeiești a doborât orice piedică; la fel ca Moise, ei au vorbit cu Cel Nevăzut.” - Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 236

„Ziua răzbunării lui Dumnezeu - ziua mâniei Sale înverșunate - vine. Cine va putea sta în ziua venirii Sale? [...] Nu peste multă vreme, Dumnezeu va veni să Se ocupe de cel păcătos. Îl va apăra păstorul fals pe omul nelegiuit în ziua aceea? Poate fi scuzat acela care a mers alături de mulțime pe calea neascultării? Popularitatea sau numărul pot face pe cineva să fie nevinovat? Toți cei indiferenți și nepăsători ar trebui să se gândească la aceste întrebări și să-și dea răspunsul pentru ei înșiși.” - Ellen G. White, *Credința și faptele*, p. 33

Rezumat: Dumnezeu curăță o societate nedreaptă, îndepărtându-i pe cei răzvrățiți și restaurând rămășița care se întoarce de la păcatele care au separat-o de El. Datorită binecuvântărilor ce derivă din prezența lui Dumnezeu, oamenii din alte popoare sunt atrași la Dumnezeu și la poporul Său pentru ca și ei să se bucure de vremea îndurării lui Dumnezeu, vestită și oferită de Mesia.

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia: Osea 14 - Amos 3

1. Ce îl îndeamnă profetul pe poporul său să aducă și să spună Domnului?
2. Ce anume trebuia să se anunțe cu trâmbița și să se vestească pentru tot poporul?
3. Când a avut profetul vedeniile despre Israel?
4. Cui îi descoperă Domnul taina Sa?

Evanghelizare, Secțiunea 13, subcapitolul „Lucrarea personală”

5. De ce sunt lăsate să treacă nefolosite foarte multe ocazii favorabile?